

Kâinatta kusur var mıdır?

Mersin'den Muzaffer Durak: “Dokuzuncu Söz İkinci Nüktede geçen, “Kâinatın bütün kusuratından münezzeh ve muarra olduğunu” cümlesinde geçen kâinatın kusurâtı nelerdir?”

HER ŞEY MÜKEMMELDİR

Kâinatta her şey ya doğrudan, ya da dolaylı olarak hayırdır, hayrı netice verir. Kur'ân'ın ifadesiyle: “Allah her şeyi en güzel şekilde yaratmıştır.”¹

Bu âyetin tefsirinde Bediüzzaman diyor ki: “Her şeyde, hatta en çirkin görünen şeylerde, hakikî bir hüsn ciheti vardır. Evet, kâinattaki her şey, her hâdise, ya bizzat güzeldir, ona hüsn-ü bizzat denilir veya neticeleri cihetiyle güzeldir ki, ona hüsn-ü bilgayr denilir. Bir kısım hâdiseler var ki, zâhiri çirkin, müşevveştir. Fakat o zahirî perde altında gayet parlak güzellikler ve intizamlar var.”²

Kâinatta kusur yoktur. Her şey mükemmeldir, her şey tam olması gereken yerdedir, her şey en güzel şekildedir.

Aynen İmam-ı Gazalî'nin dediği gibi: “Kâinatta hiçbir şeyin, olduğundan daha güzel biçimi yoktur.”

Ve aynen İbrahim Hakkı'nın dediği gibidir: “Deme şu niçün söyle, bak sonuna sabreyle, yerincedir ol öyle! Mevlâ görelim neyler, Neylerse güzel eyler.”

Nitekim şu âyet de akıl sahiplerine çağrı yapıyor: “Rahmân'ın yaratışında hiçbir kusur göremezsin. Bir kere bak! Hiçbir çatlak görüyor musun?

Sonra gözünü iki def'a daha çevir, bak: Göz sana yorgun ve zelil bir halde geri dönecektir.”³

ESBABA VURMAMIZDA SAKINCA YOKTUR

Kâinatta kusur yoktur; eyvallah! Fakat bizim vehmimize gelince iş değişiyor. Biz hoşumuza gitmeyen tecellileri kusur görüp, bundan da Cenâb-ı Allah'ı sorumlu

tutabiliyoruz. Bu ise itikadımıza zarar veriyor.

İşte bunu önlemek için esbap vaz edilmiştir. Bizim kusur gördüğümüz hoşumuza gitmeyen meselelerde esbaba vurmamızda itikaden bir sakınca yoktur.

Dokuzuncu Sözün İkinci Nüktesinde ibadetin hikmeti anlatılıyor: “Rubûbiyetin saltanatı, nasıl ki ubûdiyeti ve itaati ister; Rubûbiyetin kudsiyeti, pâklığı dahi ister ki, abd, kendi kusurunu görüp istiğfar ile ve Rabbini bütün nekâisten pâk ve müberrâ ve ehl-i dalâletin efkâr-ı bâtılasından münezze ve muallâ ve kâinatın bütün kusurâtından mukaddes ve muarrâ olduğunu tesbih ile, “Sübhanallah” ile ilân etsin.”⁴

SÜBHANALLAH DEMEMİZİN HİKMETLERİ

Anlaşıyor ki kul namazda Sübhanallah demekle:

- 1- Kendi kusurunu görerek istiğfar etmiş oluyor.
- 2- Rabbini bütün noksanlıklardan ve kusurlardan uzak görmüş oluyor.
- 3- Rabbini, dalâlet ehlinin batıl fikirlerinden, şirkinden, kizbinden, küfründen, inkârından, isyanından münezze görmüş oluyor.

Meselâ kâfir ahirete inanmamakla aslında Allah'ı tekzip ediyor. Çünkü ahireti haber veren bizzat Cenâb-ı Allah'tır. İşte mü'min “Sübhanallah” demekle kâfirin Allah'a yalancılık isnad etmesinden Allah'ın münezze olduğunu ikrar ve ifade etmiş olur.

İTİKAT DÜNYAMIZI SARSMAMAK İÇİN

- 4- Rabbini, kâinatın bütün kusurlarından mukaddes görmüş oluyor.

Burada ifade edilen şu ki: Cenâb-ı Hak kusursuzdur. Kâinatın ise gerçekte kusuru olmamakla beraber, vehmimize, hiss-i zahi- rimize, zannımıza veya algımıza birçok kusurlar düşmektedir. Bu vehmî kusurlar itikat dünyamızı alt üst edebilir.

Meselâ aslında neticesi itibariyle güzel olan ve gerçekte bir kusur da olmayan musîbetler, hastalıklar, belâlar, yıkımlar, bitişler, sönüşler, ölümler⁵ bizim hiç hoşumuza gitmez. Bu açıdan sebepler devreye sokulmuştur. Hoşumuza gitmeyen şeylerde Cenâb-ı Hak'tan şikâyet etmeyip şikâyetleri sebeplere yöneltmek⁶, hem tedbir almamıza imkân verir, hem de itikat değerlerimizi muhafaza eder.

Bu meyanda ibadetlerimizin içine öyle güzel kelimeler konmuştur ki, bu kelimelerle Cenâb-ı Allah'ı zikrettiğimizde hem böyle kusurları Cenâb-ı Hakk'a vermekten

kaynaklanan günahlarımız için tövbe etmiş oluruz, hem de Cenâb-ı Hakk'ın kusursuzluğunu ikrar ve ilân etmiş oluruz. Sebeplerin kusurları da sebeplerden öteye geçmez.

İşte “**Sübhanallah**” böyle mübarek kelimelerdendir.

Dipnotlar:

- 1- Secde Sûresi: 7.
- 2- Sözler, s. 210 3.
- 3- Mülk Sûresi: 3-4.
- 4- Sözler, s. 45.
- 5- Şuâlar, s. 33.
- 6- Mesnevî-i Nuriye, s. 21, 22.